

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/79/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121201513
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5121201513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci manželky (navrhovateľky): A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom C. XXX/X, D., právne zastúpená: MAXIMA LEGIS, s.r.o., so sídlom Oravská 2352/3, Žilina, a manžela: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom A. XX/XXX, E. F., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: G. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, na čas po rozvode manželstva, na odvolanie manžela proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/28/2021-155 zo dňa 12.01.2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 21P/28/2021 - 155 zo dňa 12.01.2024 Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) manželstvo manželov rozviedol (výrok I.), maloletého („mal.“) G. zveril do osobnej starostlivosti matky (výrok II.) s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní ho zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok III.). Otca zaviazal prispievať na výživu mal. G. výživným v sume 350 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok IV.). Styk otca s dieťaťom upravil na každý nepárny víkend v sobotu a v nedeľu v čase od 9. hod. do 16. hod. (výrok V.) s tým, že otec maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky prostredníctvom tretej poverenej osoby (výrok VI.). Matke uložil povinnosť maloletého na stretnutie pripraviť a odovzdať v stanovenom čase a mieste (výrok VII.). Záverom vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VIII.).

Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že manželia uzavreli manželstvo, z ktorého pochádza jedno mal. dieťa, dňa 28.10.2017, pričom manželia nebývajú v spoločnej domácnosti od 10.02.2021, kedy bol vykázaný políciou manžel, ktorému bol následne uložený zákaz vstupu do domu a zákaz kontaktovať a priblížiť sa k manželke. Táto aktuálne spolu s maloletým býva u svojho otca. Podľa názoru prvostupňového súdu boli splnené podmienky pre rozvod manželstva podľa § 23 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), keď manželia spolu nehospodária, spoločne nezabezpečujú potreby jednotlivých členov domácnosti, nemajú spoločné záujmy a k obnoveniu manželského spoluzitia nedošlo; neúspešné bolo aj stretnutie v manželskej poradni. Hoc manžel s rozvodom manželstva nesúhlasil, podľa názoru súdu prvej inštancie v danej veci nemožno ísť proti rozhodnutiu manželky a nútiť ju k zotrvaní vo vzťahu, ktorý sa táto rozhodla ukončiť. Na základe uvedeného konštatoval vážne narušenie a trvalé rozvrátenie manželstva, keď rozvod manželov nie je v rozpore so záujmami mal. dieťaťa, a manželstvo účastníkov rozviedol.

Vo veci úpravy výkonu práv a povinností rodičov mal. G. zveril matke, v starostlivosti ktorej dosiaľ neboli zistené nedostatky, pričom oboj rodičom zostalo zachované právo maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Styk upravil v rozsahu aktuálne prebiehajúceho stretávania, a to prostredníctvom tretej osoby, nakoľko manželka má strach z osobných stretnutí s manželom, pričom naďalej platí neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Žilina č. k. 51C/11/2021-12 z 22.02.2021 vylučujúce osobný kontakt medzi manželmi. Pri rozhodovaní o výške výživného porovnal možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, prihliadnúc k odôvodneným potrebám maloletého, ktorý je autista s histamínovou intoleranciou, v dôsledku čoho má zvýšené náklady na ošatenie a stravu. Konštatoval, že matkin príjem pozostáva z invalidného dôchodku vo výške 281,60 eur (od 01.07.2023), z rodičovského príspevku v sume 350 eur a rodinných prídavkov v sume 60 eur mesačne. Mal za to, že vzhľadom na zhoršený stav dieťaťa vyžadujúci zvýšenú osobnú starostlivosť matka nemá možnosť svoj príjem zvýšiť. U otca v roku 2023 zistil priemerný mesačný príjem v sume 1.922,88 eur, pričom tento si uplatňuje aj daňový bonus vo výške 140 eur mesačne, ktorý nepoukazuje matke. Uviedol, že výdavky otca súdu prvej inštancie neboli známe, nakoľko tento ich ani na jeho výzvu nepreukázal. Pri určení výživného zohľadnil, že príjem otca je výrazne vyšší ako u matky.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie manžel, odôvodniac ho ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Namietal, že súd prvej inštancie pojednával v jeho neprítomnosti napriek tomu, že sa ospravedlnil a vyjadril svoj nesúhlas s rozvodom manželstva, čo považoval za porušenie práva na spravodlivý proces, nakoľko podľa jeho názoru mal právo byť v konaní vypočutý k návrhu manželky a k ňou uvádzaným skutočnostiam na pojednávaní. Mal za to, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie mal maloletý už 5 rokov, teda sa zmenili jeho odôvodnené potreby, ako aj zdravotný stav a možnosti stretávania s otcom. Manžel nesúhlasil s rozvodom manželstva majúci za to, že je možné vzájomné rozpory prekonať a spolužitie obnoviť. Uviedol, že súdu neprináleží právo rozviesť manželstvo, ktoré spojil Boh a len tento ho môže rozdeliť tvrdiac, že ani podľa pravidiel rímskokatolíckej cirkvi nie sú splnené dôvody na anuláciu manželstva či na jeho rozvod. Žiadal, aby manželom bolo nariadené psychologické poradenstvo za účelom obnovy ich spolužitia.

Vo vzťahu k určeniu výživného otec namietal nevykonanie jeho výsluchu, keď neboli zistené správne jeho príjmy ani výdavky, pričom podľa jeho názoru 350 eur nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletého. Namietal tvrdenia matky, podľa ktorých platí na bývanie 100 eur a na inkaso 250 eur, pričom neuviedla, že by túto sumu platila sama, keďže v rodinnom dome býva so svojím otcom aj dospelým synom vedeným na úrade práce; podľa jeho výpočtov zo sumy 100 eur pripadá na maloletého suma 33,30 eur. V ďalšom namietal jednotlivé náklady na maloletého, najmä na lieky, ktoré by podľa jeho názoru mali byť rozpočítané na dlhšie obdobie. Za neprimeranú považoval i sumu 250 eur na stravu maloletého. Poukázal, že matka nemá už vyživovaciu povinnosť voči staršiemu synovi, ktorý je plnoletý a nepracuje. Mal za to, že odôvodnené náklady maloletého by mali predstavovať 330 až 380 eur, ktorú sumu matkou požadované výživné 350 eur presahuje. Poukázal ďalej na celkový mesačný príjem matky v sume 750 eur a svoj príjem, ktorý dosahoval v roku 2021 v sume 1.437 eur a za rok 2023 v sume 1.922,50 eur so všetkými bonusmi, ktoré možno uplatniť. Ďalej namietal, že neboli vzaté do úvahy jeho nevyhnutné mesačné náklady, a to náklady na stravu 200 - 250 eur, mobil 50 eur, hygienu, ošatenie, obuv cca 60 eur, nájomné za byt 480 eur, pohonné hmoty do práce 200 eur + náklady na dopravu pri ceste maloletého H. – D. 4 x mesačne a na zákonné povinné poistenie 150 eur ročne, čo všetko spolu predstavuje 1.052 eur. Pripomenul, že nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Za primerané výživné považoval 200 eur mesačne.

V ďalšom otec navrhol zmeniť výrok o úprave styku na každý nepárny víkend v sobotu od 9. hod. do nedele do 16. hod., aby maloletý mohol u neho aj prespávať, tvrdiac, že i v prípade nepriaznivého zdravotného stavu je schopný sa o neho postarať. Považoval za zaťažujúce a stresujúce pre maloletého jeho prepravu v jeden deň na trase H. – D.; súčasne s ním nemôže za tak obmedzený čas absolvovať výlety či návštevy k svojim rodičom vzdialeným 150 km. Podľa neho aj matka potvrdila, že maloletý u neho viackrát prespal bez problémov. Rozšírením styku chcel aj odbremeniť matku od každodennej starostlivosti.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila manželka v tom smere, že manžel nepredložil žiaden dôkaz, že sa nemohol pojednávania zúčastniť a svoju neúčasť na pojednávaní len oznámil bez relevantného dôvodu, pričom o odročenie pojednávania nežiadal. Poukázala na to, že počas konania sa k návrhu na rozvod ani raz nevyjadril ani na výzvu súdu nepredložil svoje výdavky s tým, že jej viackrát napísal v liste, že nebude súd a jeho rozhodnutia rešpektovať. Mala za to, že úmyslom manžela je len spôsobovať prieťahy v konaní.

Podľa manželky manžel nedokáže alebo nechce pochopiť, že je medzi nimi definitívny koniec, hoci mu to už viackrát povedala a aj napísala, poukazujúc na to, že nežijú v spoločnej domácnosti 3 roky. Podľa nej je manžel emočne nestabilnou a manipulatívnu osobou so sklonsmi k náboženskému fanatizmu, ktorý si mylne zamieňa s vierou, pričom je súčasne veľmi majetnícky, paranoidný a chorobne žiarlivý. Sťažovala si, že neustále sa ju snaží kontaktovať tvrdiac, že pre neho žiadne súdne nariadenia neplatia a rozvod neuznáva; vyhráža sa jej súdmi, trestnými oznámeniami, sociálnou kuratelou a obdobné vyhrážky a udania posiela aj na jej rodinu. Podľa jej názoru sa manžel nedokáže zmieriť s rozvodom, lebo bola pre neho majetkom, ktorý rozvodom stráca. Tvrdila, že manžel veľmi ťažko znáša odmietnutie, v dôsledku ktorého je potom slovne, prípadne aj fyzicky agresívny. Poukázala na to, že manipuluje aj maloletého a nabáda ho k nenávisti voči jej staršiemu synovi aj bývalému manželovi. Z uvedených dôvodov považovala za nepredstaviteľné obnoviť s ním spoložitie, ktoré by bolo o neustálom strachu, manipulácii, citovom vydieraní a ponižovaní. Vyjadrila podozrenie na rozvoj duševnej poruchy u manžela, pričom manželské poradenstvo, resp. pomoc psychológa odmietla s tým, že k manželovi cíti neprekonateľný odpor.

K výživnému uviedla, že za 3 roky od podania návrhu sa zmenili tak príjmy otca ako aj výdavky maloletého, preto bola nútená podať návrh na vyššie výživné. Tvrdila, že na platení inkasa 250 eur sa podieľa sumou 100 eur a na nákladoch spojených s opravami v päťdesiatročnom dome sa podieľajú spoločne s jej otcom. Poukázala aj na zvýšenie výdavkov na lieky po tom, čo maloletý vo februári 2024 absolvoval operáciu srdca, ako aj na ďalšie náklady spojené so stravovaním maloletého, nákupom hygienických potrieb a ošatenia, ale i s dopravou a s nákladmi matky ako sprievodcu počas dvoch hospitalizácií v I. a H.. Jednotlivé náklady podrobne vo vyjadrení rozpísala. Dodala, že staršiemu synovi finančne vypomáha jeho otec, pričom rodičovský príspevok v sume 350 eur mesačne jej bude vyplácaný pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa iba do 6. roku jeho veku, t. j. do 4.10.2024.

K výdavkom otca namietala, že ním predložená nájomná zmluva je platná len do 31.12.2023 a okrem jednej faktúry za telekomunikačné služby iné výdavky nepreukázal. K výdavkom na cestovné do práce 200 eur mesačne uviedla, že sa môže do zamestnania prepravovať aj podnikovým autobusom (jedna cesta za 0,29 eur mesačne); využívanie prepravy autom je len pre jeho vlastné pohodlie. Súčasne zdôraznila, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Príjem otca za rok 2023 v sume 1.922,88 eur mesačne považovala za preukázaný potvrdením o jeho príjme.

Čo sa týka úpravy styku otca s dieťaťom, poukázala na zhoršený stav maloletého, ktorý máva časté laryngitídové záchvaty, a to najmä počas spánku, ako aj jeho histamínovú intoleranciu, ktorej obmedzenia otec nerešpektuje, resp. o nich nemá dostatočné vedomosti. Zdôraznila, že maloletý je po operácii srdca, ktorú musel absolvovať, inak by sa nedožil dospelého veku. Poukázala na to, že maloletý mával aj časté infekty horných aj dolných dýchacích ciest, s dlhým a ťažkým priebehom, ktoré často končili hospitalizáciou. Všetko toto považovala za relevantné dôvody pre to, aby v noci u otca nespál. Pokiaľ v minulosti trikrát spal u otca, bolo to iba keď bol zdravý a následne po návrate mal zdravotné problémy pre nedodržiavanie stravovania a liečby zo strany otca.

Vzhľadom k uvedenému navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

4. K podanému odvolaniu ani vyjadreniu sa kolízny opatrovník nevyjadril.

5. K vyjadreniu manželky odvolacia replika podaná nebola.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Z obsahu spisového materiálu mal odvolací súd preukázané, že návrhom zo dňa 14.02.2021 sa manželka domáhala rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, keď poukázala na skutočnosť, že dňa 10.02.2021 bol manžel zo spoločnej domácnosti vykázaný políciou z dôvodu domáceho násillia. Poukázala aj na predchádzajúce spoložitie, keď sa manžel voči nej správal

agresívne, vulgárne a majetnícky, vynucoval si pohlavný styk. V dôsledku fyzického a psychického týrania požiadala aj o nariadenie neodkladného opatrenia - zákazu priblíženia a zákazu vstupu do domu. Ďalej z vykonaného dokazovania boli preukázané ostatné skutočnosti tak, ako sú opísané v bode 1. odôvodnenia tohto rozsudku.

8. V prvom rade k procesnej námietke manžela, podľa ktorej bolo postupom súdu prvej inštancie porušené jeho právo na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že manželovi bol riadne doručený (č. l. 62 spisu) návrh na rozvod manželstva, ku ktorému sa vyjadril až v nadväznosti na nariadené pojednávanie (č. l. 127 spisu). Z pojednávania nariadeného v tejto veci, o ktorom bol riadne a včas upovedomený (1.12.2023, č. l. 79 spisu), sa ospravedlnil a nezúčastnil sa ho, pričom o jeho odročenie nepožiadaval a neuviedol ani nepreukázal žiadne vážne dôvody, ktoré by mu v účasti bránili. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie, ktorý následne pojednával a vo veci rozhodol v neprítomnosti manžela, bol plne súladný s čl. 12 CMP a ust. § 183 CSP zdôrazňujúc, že to bol manžel, ktorý svoje práva dobrovoľne v konaní neuplatnil. Na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné poukázať na odlišnosť inštitútu „žiadost' o odročenia pojednávania“ oproti „ospravedlneniu neúčasti na pojednávaní“: Predovšetkým je treba zdôrazniť, že pri využití žiadosti o odročenie pojednávania má strana sporu záujem na tom, aby sa pojednávania zúčastnila, ale určité dôvody alebo okolnosti jej v tom bránia. Naopak pri ospravedlnení účasti strany sporu na pojednávaní bez toho, aby bola súčasťou aj žiadost' o odročenie pojednávania, možno predpokladať, že strana sporu nemá záujem sa pojednávania zúčastniť a súhlasí s tým, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti (z Uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 31. 10. 2023, sp. zn. 2Obdo/45/2023), ako tomu bolo aj v tomto prípade.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku manžela, podľa ktorej sa nemohol vyjadriť k svojim výdavkom, nakoľko nereagoval ani na výslovnú výzvu súdu prvej inštancie, aby svoje výdavky preukázal (č. l. 87 spisu).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého k porušeniu procesných práv manžela v danej veci nedošlo a skutočnosť, že návrhu manželky na rozvod manželstva bolo vyhovené v rozpore s jeho vyjadrením, resp. želaním, na tejto skutočnosti nič nemení.

9. Po vykonaní vecného prieskumu napadnutého rozhodnutia odvolací súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania, ktoré považuje za dostatočné pre rozhodnutie vo veci, ako aj z princípov uvedených v Zákone o rodine týkajúcich sa rozvodu manželstva, konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď manželstvo účastníkov rozviedol, pričom s jeho závermi sa v celom rozsahu stotožňuje. V prejednávanej veci aj odvolací súd dospel k záveru o nemožnosti ďalšieho plnenia účelu manželstva, t. j. vytvárania harmonického a trvalého životného spoločenstva zabezpečujúceho riadnu výchovu detí s tým, že neexistuje ďalšia perspektíva obnovenia spoluzitia manželov či ich citových väzieb.

10. Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom nepochybne vyplýva, že vzťahy medzi manželmi sú trvale a vážne narušené a manželstvo účastníkov neplní spoločenský účel. Manželia spolu nežijú v spoločnej domácnosti viac ako 3 roky, avšak ani ich predchádzajúce spoluzitie nebolo harmonické a dlhšiu dobu bolo poznačené domácim násilím manžela voči manželke. Fyzické a psychické násilie v manželstve, hoc nemalo pre manžela trestnoprávne následky, viedlo k citovému odcudzeniu, ba vzniku odporu manželky voči manželovi. Pokiaľ naďalej manžel odôvodňuje svoj nesúhlas s rozvodom manželstva náboženským presvedčením, odvolací súd poukazuje na to, že manžel uskutočnenie reálnych krokov za účelom obnovy manželstva nepreukázal. Stretnutí v rámci ním iniciovanej manželskej poradne na cirkevnom súde sa zúčastnil len dvakrát, odporúčania, ktoré mu tam boli poskytnuté, nerešpektoval. Nepreukázal ani, že by učinil iné cielené kroky za účelom zmeny svojej osobnosti/správania. Odvolací súd musel brať tiež na zreteľ aj stanovisko manželky, ktorá jednoznačne odmieta obnoviť manželské spoluzitie s manželom. V tejto súvislosti odvolací súd dopĺňa, že nikoho nemožno nútiť zotrvať v manželstve, ak to sám nechce. Manželstvo je totiž dobrovoľným zväzkom muža a ženy, ktorý sa rozhodli spolu žiť, vzájomne si pomáhať, byť si verní, mať úctu jeden k druhému a vytvárať zdravé rodinné prostredie a v ňom vychovávať spoločné deti. Tieto atribúty manželstva v manželstve účastníkov absentujú. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie o rozvode manželstva účastníkov konania za vecne správne.

11. Ďalej odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadne pochybenie súdu prvej inštancie ani pri úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode. Podľa názoru odvolacieho súdu výživné bolo určené primerane odôvodneným potrebám dieťaťa, ktoré má zhoršený zdravotný

stav, trpí poruchou autizmu i histamínovou intoleranciou, navyše je po operácii srdca. V dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu matka poberá rodičovský príspevok do 6 rokov veku dieťaťa, je teda zrejme, že v dôsledku celodennej starostlivosti o dieťa má sťažené podmienky pre dosiahnutie príjmu. Je preto správne a zákonné, aby táto intenzívna starostlivosť matky bola kompenzovaná aj výškou výživného zo strany otca, ktorého pomery dovoľujú, aby hradil výživné vo výške 350 eur mesačne. Odvolací súd dopĺňa, že výživné predstavuje približne 18 % z príjmu otca, ktorý bol riadne zistený prostredníctvom jeho zamestnávateľa (č. l. 130 spisu), a je teda primerané.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu otcom uvádzané námietky ohľadne nákladov maloletého neobstoja. Matka riadne vyčíslila a preukázala výdavky spojené so starostlivosťou o maloletého aj listinnými dôkazmi; tieto sa navyše medzičasom aj z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu dieťaťa zvýšili. Súd prvej inštancie tieto výdavky posúdil a vyčíslil aj rozsah, v akom ich považoval za odôvodnené (v bode 23. napadnutého rozhodnutia). Odvolací súd v tejto súvislosti podotýka, že nie je možné/nutné reagovať na každú (malú) zmenu vo výdavkoch zmenou výšky výživného, nakoľko tak výdavky ako aj upravené výživné predstavujú určitú mieru paušalizácie. Až v prípade podstatnej zmeny možno prikrčiť k zmene výšky výživného (§ 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine). Odvolací súd podčiarkuje, že otec je povinný vynaložiť maximálne úsilie k tomu, aby zabezpečil svojho zdravotne znevýhodneného syna aj po materiálnej stránke, pričom výživné, ako správne uviedla matka, má prednosť pred inými (nie nevyhnutnými) výdavkami otca.

13. Za vecne správne považuje odvolací súd aj rozhodnutie ohľadne úpravy práva styku otca s maloletým, ktorý zohľadňuje jeho zhoršený zdravotný stav, ako aj nedostatok skúseností otca so starostlivosťou o dieťa a jeho špecifické potreby. Napriek tomu, pokiaľ sa rodičia tak dohodnú, je možné stretávanie otca s maloletým aj nad uvedený rámec.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).